

پذیر شدن دارد. از آنجایی که ایران یکبار با انجام تعهدات خود در گام اول متضرر شده و آمریکا به تعهدات خود پایبند نبوده، ایران باید فرصت لازم برای راستی‌آزمایی داشته باشد و با خرید و فروش نفت و انتقال ارز به داخل کشور از اقدامات آمریکا اطمینان حاصل کند. معاون سیاسی وزارت امور خارجه در این مورد معتقد است هر مذاکره و توافقی برای ایران مطلوب نیست: «ما به راستی‌آزمایی نیاز داریم و این موضوع، یکی از مسائلی مهم برای ماست.» در حالیکه در مذاکرات دولت سابق ایران مسأله راستی‌آزمایی چند ساعته و یک یا دو روزه مطرح بوده است، تیم جدید مذاکره کننده اعلام داشته با راستی‌آزمایی نمایشی مخالف بوده و تنها راستی‌آزمایی واقعی و چندماهه را می‌پذیرد. پافشاری بر این مسأله نیز باعث شده است تا ایالات متحده واقعیت راستی‌آزمایی مورد نظر تهران را به رسمیت بشناسد. طبیعی است پیش از مثبت شدن راستی‌آزمایی انجام شده از انجام تعهدات آمریکا این کشور نمی‌تواند اجازه عضویت مجدد در توافق را داشته باشد.

۴. آمریکایی‌ها باید متعهد شوند که خروج دوباره از توافق را انجام نخواهند داد. از آنجایی که این بازیگر نقش مخربی

به نظر می‌رسد روی میز قرار گرفتن خواسته‌های مشروع ایران و ترمینولوژی مواضع دولتمردان سیزدهم در خصوص مذاکرات نشان‌دهنده تغییرات جدی در رویکرد به پرونده توافق هسته‌ای کشورمان است. دولتمردان با استفاده از واژه‌های «مذاکرات نتیجه‌محور»، «مذاکره برای رفع تحریم» و «لزوم تضمین دادن آمریکا» به جای «مذاکره برای احیای برجام» تغییر رویکرد مذاکرات را نشان داده‌اند. دولت سیزدهم تلاش دارد تا خلل‌ها و مشکلات ساختاری برجام را تا حد توان کاهش داده و از این طریق پایداری توافق را بیشتر کند. تجربه تعجیل در امضای برجام، ذوق زدگی و غربگرایی افراطی منجر به تحمیل خسارت‌های فراوانی به منافع ملی کشورمان و سفره مردم شده است

فراهم می‌آورد تا با خیانت از مکانیزم پر ایراد ماشه یا همان اسنپ بک سوء استفاده کند. تهران نه تنها تا پایان تعهدات آمریکا و راستی‌آزمایی اجازه نخواهد داد این کشور عضو توافق شده و به این اهرم دسترسی یابد که تلاش دارد تا با اعمال اصلاحاتی در مسأله اسنپ بک سوء استفاده احتمالی از آن توسط کشورهای مختلف بخصوص ایالات متحده را کاهش دهد.

۵. پرونده‌های سیاسی باز ایران در آژانس که بر اساس ادعاهای دروغین رژیم موقت صهیونیستی ایجاد شده است از جمله مواردی است که باید تکلیف آن مشخص شود. آژانس باید از مسیر سیاسی و وابستگی به رژیم صهیونیستی دوری نماید و بهانه‌جویی را کنار بگذارد.

عملیات مشترک رفع تحریم و خنثی‌سازی تحریم

به هر صورت به نظر می‌رسد روی میز قرار گرفتن خواسته‌های مشروع ایران و ترمینولوژی مواضع دولتمردان سیزدهم در خصوص مذاکرات نشان‌دهنده تغییرات جدی در رویکرد به پرونده توافق هسته‌ای کشورمان است. دولتمردان با استفاده از واژه‌های «مذاکرات نتیجه‌محور»، «مذاکره برای رفع تحریم» و «لزوم تضمین دادن آمریکا» به جای «مذاکره برای احیای برجام» تغییر رویکرد مذاکرات را نشان داده‌اند. دولت سیزدهم تلاش دارد تا خلل‌ها و مشکلات ساختاری برجام را تا حد توان کاهش داده و از این طریق پایداری توافق را بیشتر کند. تجربه تعجیل در امضای برجام، ذوق زدگی و غربگرایی افراطی منجر به تحمیل خسارت‌های فراوانی به منافع ملی کشورمان و سفره مردم شده است.

این عبرت تاریخی دولت سیزدهم را به عنوان دولتی انقلابی و عقلانی از هرگونه وابسته کردن اقتصاد به سرنوشت برجام برحذر داشته و باعث شده است تا تهران اعلام کند این بار تنها در شرایطی پای یک توافق را امضا خواهد کرد که به خطوط قرمز از سوی طرف‌های دیگر احترام گذاشته شود. امضای توافق ضعیف به مثابه گزیده شدن چندباره از یک حفره، تیم مذاکره کننده را به حساسیت ویژه و تأمین حداکثری خواسته‌های تهران با وجود حداقلی بودن بستر برجام رهنمون کرده است. گذشت زمان و اخبار منتشر شده از پیش‌نویس‌های مشترک به دست آمده نیز حکایت از آن دارد که مذاکره کنندگان ایرانی توانسته‌اند تا حد زیادی به این مسأله نزدیک شوند. از آنجا که خنثی‌سازی تحریم‌ها، گسترش روابط با کشورهای همسایه و کشورهای آسیایی و توجه به ظرفیت‌های داخلی در دولت سیزدهم سرلوحه امور قرار گرفته است، دست تیم مذاکره کننده برای پیشبرد عملیات رفع تحریم باز شده است و به مانند گذشته مذاکره‌کنندگان ایرانی از روی ناچاری و استیصال به مذاکره روی نیاورده‌اند. همه اینها نشان می‌دهد می‌توان به آینده مذاکرات و همچنین بهبود وضعیت کشور و سیاست خارجی متوازن امیدوار بود.

صراحتاً به تضمین سیاسی و اقتصادی به عنوان وظیفه خود مبادرت ورزد اما با توجه به آنکه این کشور در مقابل هیچ تضمینی نیز قابل اعتماد نیست باید مسیرهایی که اساس آن در دست تهران باشد نیز فراهم باشد. قدرت بازگشت پذیری سریع توان هسته‌ای کشورمان، حفظ سانتریفیوژهای نسل جدید در تهران، عدم تخریب سکوها و آنها و صراحت توافق در حق بازگشت پذیری سریع و ایستادگی طرف‌های دیگر در مقابل عضو خاطی و احتمالی هرگونه توافق می‌تواند هزینه اقدام ایالات متحده را بالا ببرد. علاوه بر اینها سابقه نشان داده است ایالات متحده و ساختار پر ایراد آن این اجازه را برای رؤسای جمهور این کشور

در توافقات‌های بین‌المللی داشته است امکان استفاده نابجا از مکانیزم ماشه را هم دارد و می‌تواند این بار از فرصت حضور در توافقات‌نامه به شکل مودیان‌تری استفاده کند. وزیر امور خارجه کشورمان به‌صورت صریح در این خصوص گفته است: «اقدامات و قانون‌شکنی‌های آمریکا از جمله تحریم‌های تازه این کشور ارائه تضمین‌های عینی از سوی آمریکا را به یک ضرورت غیرقابل چشم‌پوشی تبدیل کرده است» تضمین لازم برای افزایش هزینه آمریکا تنها به تضمین سیاسی دولت آمریکا ختم نمی‌شود. ایران خواهان آن بوده تا تضمین ذاتی و فنی را در مقابل بدعهدی احتمالی این کشور در دست داشته است. گرچه آمریکا باید

ویژه‌نامه

ایران

شماره
۵ شهریور ۱۴۰۱